

17793

kat.komp

I

Mag. St. Dr.

P

*Praciarski i Martini: Eulogium spectabile
biti ac Clarissimo Viri Joachimo
Ciepińskowski Proconsuli Crac.*

PANEG. et VITAE

Polon. 4.

№ 108.

Biblioteka Jagiellońska

stdr0004750

E V L O G I V M
S P E C T A B I L I A C C L A R I S S I -
M O V I R O
D. I O A C H I M O C I E -
P I E L E W S K I.
P R O C O N S V L I C R A C O V I E N.
D. E T M Æ C E N A T I C O L E N D I S S I M O.

P E R M A R T I N V M R A C I A S Z.

Philosophici Contubernii incolam.

C R A C O V I Æ,

In officina Ioannis Szeligæ. Anno Dñi 1609.

A REVIEW OF THE
LITERATURE OF THE
ARTS AND MANUFACTURES
IN GREAT BRITAIN
AND IRELAND
FOR THE YEAR 1779

177935

Printed by J. B. Nichols, in the Strand, near St. Dunstons Church.

Printed by J. B. Nichols, in the Strand, near St. Dunstons Church.

PROSPHONEMA

Res leuis in fani laudes inquirere vulgi
Res melior magnis velle placere viris.
Ergo Palladiæ fautor celeberrime turbæ,
Dum sedes altas tangere fata iubent

Annue conanti vestrum captare fauorem;
Ianua notitiæ fac sic aperta tuæ.

Fama tui, nostras dudum delapsa sub aures,
Iam series aliquem cedat amica locum.

Blanda mihi suadet, tenui te lance Thalia,
Dicere, Cracouli luxque decusque soli.

Ciepieleui, Herculeos mores & promere Clio
Monet: fluctiuagum sed mare Cymba fugit.

Sithonio prius, hinc orbes tepescere credam
Memnonio: & tingi posse colore niues,

Congeret aëriâ, nidum super arbore, perdix

Thysbæas: linquet blanda columba, palas

Committentque lupi, damæ sua corpora rostris,

Et lepus, Arcadico, rostra habitata cani.

Quam tua facta, queam rudi complere Mineruâ

Cum similem florens vix scio Cracus habet.

Ecce tamen pergo, minimè si digna videntur

Parce rogo, in rebus nam voluisse sat est.

IDYLLION.

Diuitias alii & Chlamides bis murice tinctas
lactent : & vario depicta tapeta colore
Laudent : pyramides, statuas, altaria, ludos
Extendant : magna qui religione feruntur
Mæcenatum. Sed ego quid dixerò tandem
Cui non diuitiæ Mydæ Pelopisque talenta
Præsto Cæpelleuius summus virtutis amator
Accipiat sed me, tenui cantabo Camæna
Quem nunc : præ cæteris summo dignatus honore.
Vos mihi Pieriæ præscribite carmina Musæ
De tantisque precor conanti dicere rebus.
Adsit. ventisque bonis impellite cymbam.
Est melius virtute nihil, nil pulchrius vnquam.
Nil magè longæuum quæ semper permanet omni
Sola die, & nunquam perituro tempore durat.
Quid verò argētū ? quid opes ? quid purpura honores
An non cuncta potens nutu fortuna gubernat
Incertisque rotat viribus ? cui sola resistit
Virtus & telis hostem prosternt acutis
Sola hæc quæ fieri nequaquam posse videntur
Efficit & duros, nouit iufferre labores
Cunctaque conando non agrè fortia vincit

Hæc

Hæc laudem nobis tribuit, largitur honorem,
Censum auget, medio vitam indiscrimine feruit
Et se sectantem tandem post funera mortis.
Infesse dignos reddit regione supræma
Hæc se fælici sectantes iungit olympo
Post mala & dubiè susceptos Martè labores
Æthereas facilis deducit tramite ad arces
Inclita regna vrbes & gloria, robur, honores,
Diuitiæ gemmæ, & quicquid mage possidet orbis
Splendida cuncta breui pereunt mihi crede momento
Hæc Te Ciepeleui teneros roborata per artus
Scilicet aut nostræ colores dum mania Buris
Extulit; ingenti voluitque præesse cateruæ
Te veluti speculum vitæ iuuenesque senesque
Propositum intentis semper speculantur ocellis
Et veluti exacuunt mentemque aciemque Smaragdus
Humanam Scythicus: virtus inflammat & vrget
Sic tua dulce decus cunctarum pectora fibris
Quam multa affixus cælo sub nocte serena
Fluctibus è mediis sulcator nauita ponti
Altra videt: quam multa videt feruoribus atris
Quum Calacros vrunt ad pinguia pabula saltus
Vertice Gargani residens incendia pastor
Crede mihi tam multa videt CRACOVIA florens
Pyeridum tenui tribuis quæ præmia turbæ

Spectat & ingentem penitus miratur amorem
Vt solet auriconus Phæbus cum lumine claro
Maxima stelliferi lustrando volumina cæli
Informes noctis tenebras splendore fugare
Sic tua, Musarum, cætus hæc maxime fautor
Cura tibi lustrat florentes consulis ædes
Ergo tibi toto ferimus de corde salutem
Mille precamur aue tranquillaque tempora vitæ
Moribus egregiis virtutum munera seruas
Religione Numam superas grauitate Catonem
Tu decus es fidei, probitateque viuis honesta
Ergo age viue diu nostræ spes inclyta vitæ
Dulce decus patriæ atque excelsa columna salutis
Viuas viuacis longos cornicis in annos
Fataque post tandem sælix numereris Olympo.

IOACHIMVS CIEPIE.
LEVI S.

ANAGRAMMA.

HIC CLYPEVS MVSÆO LEVI

ANchora quod nautis dubiis tortique rudentes
Bellaci iuueni cassis & arma ferunt

Palladiæ

Palladiæ tenui hoc prodest debiliq̃ iuuentæ
Fautorem Musis semper habere suis
Apricas veluti vitis bona procreat uvas
Eximiã agrestis quam fouet arte senex
Crescit in immensumq̃ labor iuuenilis aceruum
Fautorum cura cinctus & arte virum
Ergo mihi longos viuat Cepeleuius annos.

MVSÆO HIC CLYPEVS

Cum sit & hasta. LE VI.

LOGOGRIPHVS.

Ionio celebret nunc quisquis Aristidis ergo
Iustitiam metro, quique fuere licet
Iactetur pius ille CHIRON iustissimus omnes
Inter nabigenas, multiuagumque solum
MVSÆI fautor superat Cepeleuius istos
Si non, musca canem, deuoret agna lupum.

EPIGRAMMA.

Carmine pugnautes ranas inuexit Homerus
Promptius vt longam texerat Illadem

At

Ast me facta diu certè cantare nefandum
Cui fauent superi, fauet & ipse Deus
Quid è veluti arguto cygnus laudabilis ore
Est tenerum currens, per sua stagna melos
Sic tibi sint versus nostri cultissime vatam
Sic tibi sint animi fœdera grata mei.

X E N I V M

SÆcula dum quondam Phæbi tulit aurea nomen
Tempore: cum Delphis cultus Apollo fuit
Fœdere amicitia si quom sibi iungere firmo
Forsitan Atridiam more volebat aui
Aurea mittebat pleno munuscula cornu
Siue Arimaspiaco lecta metalla vado
Vfus amicitia contractus vt arctior esset
Staret & in longos sic magis ille dies.
Ergo cum nec ebur nostra mihi splendet in aula
Adfunt Attalicia nec mihi diuitia.
Pro gemmis versus pro Strenâ carmina mitto
Cum mage vel quouis munere carmen ames.

